

РЕШЕНИЕ

№ 19120

гр. София, 04.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 13.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **837** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145– 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 26 ал. 4 от Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя (ЗГВРСНР).

Образувано е по жалба на Н. М. К., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място] чрез адв. В. В. К. със съдебен адрес за уведомяване [населено място], [улица], ет.1, ап.3 срещу Разпореждане № 4505-70-1046/19.12.2024 г. издадено от Директора на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ /ГВРС/, с което на жалбоподателката е отказано изплащането на гарантирани вземания за неизплатени трудови възнаграждения и парични обезщетения за периода от м.01.2024 г. до м. 03.2024 г.

Жалбоподателят смята, че обжалваното разпореждане е неправилно и незаконосъобразно. Възразява срещу невключването в процесното разпореждане на дължащите му се, начислени, но неизплатени трудови възнаграждения и обезщетение по КТ. Твърди, че не е вярно да липсват доказателства да има начислени и неизплатени трудови възнаграждения след 31.12.2023 г. Счита, че приложените справки и ведомости обхващат и периода, за който е постановен отказ - от м.01.2024 г. до м. 03.2024 г. и доказват неизплащането на сумите за тези месеци. Развива доводи, че органът в рамките на административното производство не се е снабдил със справка за осигурителен доход за социално осигуряване и същата е приложена от лицето, което самостоятелно се е снабдило с нея. Моли за отмяна на процесното разпореждане. Претендира разноси.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят не се явява и представлява. Депозирани са писмени бележки от адв. К., който поддържа жалбата, дава становище по

същество на спора и иска присъждане на разноски по списък.

Ответникът – директорът на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ при НОИ, представляван от процесуален представител юрк. В., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Възражава за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 04.08.2024 г. Н. М. К. е подала чрез Единен портал за електронни услуги на НОИ Заявление – декларация с вх. № 4502-21-420/05.08.2024г за отпускане на гарантирано вземане по ЗГВРСНР, във връзка с прекратено трудово правоотношение със „Селена 52“ ЕООД, считано от 01.04.2024 г.

Представена е Справка с изх.№409/30.06.2024г за размера на начислените, но неизплатени трудови възнаграждения и парични обезщетения, дължими от работодателя по КТ и други нормативни актове, издадена от „Селена-52“ ЕООД

В дружеството е извършена проверка по разходите на ДОО, резултатът от която е обективизиран в Констативен протокол №КП-5-21-01767368/06.12.2024г на контролен орган при ТП на НОИ С.-град. В същия е отразено, че ведомости не са били предоставени поради невъзможност за достъп до електронните носители на информация, съгласно нотариално заверена декларация от управителя на дружеството Б. С. /л.63/ дружеството от създаването до момента -03.12.2024г ведомостите за работни заплати на работниците и служителите се съхраняват в електронен вариант, тъй като всички плащания се извършват по банков път. За целите на извършваните проверки на Селена 52 ЕООД са правени разпечатки, които към момента поради възникнали задължения няма достъп до електронните носители на информация и не може да се предоставят исканите такива на хартиени носители. С друга нотариално заверена декларация от 03.12.2024г /л.64/ управителят декларира на основание чл.3 от наредба за реда и начина за информиране на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя и в нарушение на §1 от ДР на ЗГВР при несъстоятелност, че работниците и служителите не са информирани за обявяването на СЕЛЕНА 52 ЕООД в несъстоятелност в законоустановения 14-дневен срок.

По преписката фигурира обяснение от К. от 10.09.2024г – към този момент бивш главен счетоводител на Селена 52 ЕООД в несъстоятелност, с която уведомява ТП НОИ, че няма възможност да представят документи и доказателство, тъй като фирмата е обявена в несъстоятелност от м.юни 2024г, работниците не са си получили възнагражденията, защото има Запор от НАП и ЧСИ на всички разплащателни сметки, няма и достатъчна наличност по тях, има големи в размер вземания от клиенти, които не са заплатили извършваната от фирмата охранителна услуга Поради липса на средства и не е платена абонаментната поддръжка на програмен продукт ОМЕГА СОФТ и интернет за поддръжка на мрежата, с който са били обработвани работните заплати. Жалбоподателката в качеството ѝ на главен счетоводител е представила на електронен носител таблични ведомости на дружеството, както и отчети за движения по сметка на дружеството за периода от м.08.2022г до м.03.2024г В регистъра на осигурените лица е имало подадени данни по чл.5, ал.4 от КСО до месец май 2024г. Преценката относно правото на лицата на гаранитрани вземания от административния орган е извършено при съпоставка на данните в тяхната съвкупност, като е прието, че липсват доказателства за начислени трудови възнаграждения след 01.01.2024г. Изготвени са също и служебни справки от контролния орган, извършил проверката, въз основа на които е извършена преценка на правото и са изчислени размерите на гарантираните вземания на лицата.

По така подаденото заявление е издадено от директора на ФГВРС оспореното Разпореждане № 4505-70-1046/19.12.2024 г., с което на основание чл.26, ал.1 от ЗГВРСНР е отпуснато гарантирано вземане за периода от 01.10.2023 г. до 31.12.2023 г. за начислени, но неизплатени brutни трудови възнаграждения в размер на 6997,50 лв. Със същото разпореждане е отказано изплащането на гарантирани вземания за неизплатени трудови възнаграждения и парични обезщетения за периода от м.01.2024 г. до м. 03.2024 г.

В мотивите за издаване на процесното разпореждане е посочено, че с Решение № 888 от 21.06.2024г. на СГС, ТО, VI състав, по търг.д. № 20231100901218, вписано в ТРРЮЛНЦ на 24.06.2024г., е открито производство по несъстоятелност на „Селена 52“ ЕООД и дружеството е обявено в несъстоятелност. При извършената проверка от контролен орган на ТП на НОИ С. град е установено, че работодателят не е информирал работниците и не е издал справки по приложение № 1 към чл. 4, ал.1 от Наредбата за реда и начина за информиране на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя, поради което са издадени служебни справки за размера на начислените, но неизплатени трудови възнаграждения и парични обезщетения. Административният орган е посочил, че при преценка на правото и определянето на размера на гарантираното вземане на заявителя Н. К. е взета предвид изготвената служебна справка за размера на гарантираното вземане, като с оглед обстоятелството, че липсват доказателства за начислени и неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения по КТ, след 31.12.2023 г., липсва правно основание за тяхното изплащане.

В хода на съдебното производство пред настоящата инстанция са приобщени писмените доказателства, представени с жалбата, административната преписка, представена от административния орган и допълнително представени писмени доказателства от страна на ответник с молба от 20.03.2025г. По делото са приобщени и ведомостите за заплати на дружеството „Селена 52“ ЕООД за периода 01.01.2024 г. до 31.03.2024 г. /л.339-342/, както и справка от Първа инвестиционна банка по отношение движението на всички сметки на „Селена 52“ ЕООД /л.347-352/, като от същите е видно, че не е имало движение по банковите сметки на дружеството.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Според чл. 26, ал. 1 ЗГВРСНР гарантираното вземане се изплаща въз основа на издадено разпореждане от директора на фонда. В случая оспореното разпореждане е издадено от В. Б., която, видно от приложената по делото Заповед № 8/17.06.2024г. /л.19 от делото/, е назначена на длъжността директор на ФГВРС, следователно оспореният акт е издаден от компетентен орган. Разпореждането е издадено в писмена форма, съдържа изискуемите специални реквизити по чл. 10, ал. 3 от Наредбата, като не се констатираат пороци във формата, нито допуснати съществени процесуални нарушения.

Гарантирани вземания на работниците и служителите по смисъла на ЗГВРСНР са начислените и неизплатени трудови възнаграждения, дължими по индивидуални и колективни трудови договори, както и парични обезщетения, дължими от работодателя по силата на нормативен акт – чл. 3 ЗГВРСНР.

Процедурата по изплащане на гарантираните вземания е уредена в Глава четвърта на ЗГВРСНР, а редът и начинът за информиране на работниците и служителите, както и за отпускането и изплащането на гарантираните вземания, се уреждат с наредба на Министерския съвет (чл. 29 ЗГВРСНР) - Наредбата за реда и начина за информиране на работниците и служителите и за

отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя.

Съгласно чл.4 от Наредбата, в срок до 21 дни от вписване на съдебното решение по чл. 6 ЗГВРСНР в търговския регистър работодателят изготвя за всяко правоимащо лице справка по образец съгласно приложение № 1. Справката се изготвя в 3 екземпляра - за лицето, за ТП на НОИ и за работодателя. Екземплярът за правоимащия работник или служител се връчва лично или се изпраща чрез лицензиран пощенски оператор с обратна разписка. Съгласно чл. 6, ал.1 от Наредбата работниците и служителите могат да оспорят данните в справката по чл. 4, като подадат възражение пред работодателя в срока по чл. 5, ал. 1. Работодаателят информира контролните органи на НОИ за получените възражения и дава становище по тях в хода на проверката /ал.2/ и преценява основателността на възраженията, като издава или отказва да издаде нова справка до приключване на проверката по чл. 5, ал. 1 /ал.3/.

С разпоредбата на чл.5 от Наредбата контролните органи на НОИ са задължени в едномесечен срок от вписване на съдебното решение по чл. 6 ЗГВРСНР в търговския регистър да извършат проверка при работодателя по изготвените справки, като съставят констативен протокол в 3 екземпляра - един за работодателя и два за ТП на НОИ. Към констативния протокол се прилагат изготвените от работодателя справки за ТП на НОИ и документи, удостоверяващи упражняването на дейност най-малко 12 месеца преди началната дата на неплатежоспособността, съответно на свръхзадължеността.

В случая по делото е безспорно, че работодателят не е изготвил справките по чл.4 от Наредбата, респективно такива не са изпращани на жалбоподателя и същият не е могъл да реализира правата си по чл.6. Предвид липсата на изготвени от работодателя справки, административният орган е издал служебни такива. В служебната справка, издадена на жалбоподателя, липсват на данни за начислени, но неизплатени брутни трудови възнаграждения за периода м.01.2024 г. до м. 03.2024 г.

От друга страна, по делото са приобщени ведомостите за заплати на дружеството „Селена 52“ ЕООД за периода 01.01.2024 г. до 31.03.2024 г., както и справка от Първа инвестиционна банка касателно движението на всички сметки на „Селена 52“ ЕООД. От процесните документи става ясно, че от една страна, са начислени брутни трудови възнаграждения за периода м.01.2024 г. до м. 03.2024 г. за лицето Н. М. К., а от друга, че не е имало движение по банковите сметки на дружеството – тоест, че същите не са изплатени. С оглед на горното, съдът намира за безспорно установено и съществуващо вземането за брутни трудови възнаграждения за периода м.01.2024 г. до м. 03.2024 г. в полза на жалбоподателя срещу работодателя „Селена 52“ ЕООД, което попада в обхвата на гарантираните вземания по чл.3 от ЗГВРСНР. Налични са достатъчно доказателства Н. К. да има начислени и неизплатени трудови възнаграждение и парични обезщетения след 31.12.2023г., още към заявлението-декларация за отпускане на гарантирано вземане са представени писмени доказателства, налични по делото – справки, от които са видни ведомостите с брутно възнаграждение и сума за превод на заплати от м. октомври 2023г до м.март2024г включително. От тях непротиворечиво става ясно, че са начислени и неизплатени на жалбоподателката следните трудови възнаграждения и парични обезщетения:3748,82бм за м. октомври 2023г, 3748,82 лева за м.ноември 2023г, 3748,82лв за м. декември 2023г, 3762,23лева за м.януари 2024г, 3762,23лева за м.февруари 2024г и 3762,23лева за м.март 2024г. Горното се потвърждава и от приложената към жалбата справка за осигурителния доход за социално осигуряване по данни от декларации от Наредба Н-13 към кодекса за социално осигуряване за периода от 01.01.2014г до 31.03.2024г от НАП, от която също става ясно, че е начислен месечен облагаем доход за месеците януари, февруари и март 2024г.

С оглед на това процесното разпореждане следва да бъде отменено и преписката да бъде

изпратена на административния орган за ново произнасяне по отношение размера на процесното гарантирано вземане след преценка на предпоставките за изплащането му.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото съгласно представения списък /л.345 от делото/.

Видно от разчетно-платежните ведомости на дружеството „Селена 52“ ЕООД /л.9-11 и л.340-342/, сумата за плащане за трудово възнаграждение на лицето е по 2920,93 лв. за всеки от месеците януари, февруари и март 2024 г., поради което съдът изчислява материалния интерес на 8762,79 лв. С оглед чл. 38, ал. 2 ЗА, вр. чл. 8, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, съдът намира претендирания адвокатски хонорар в размер на 1008 лв. под регламентирания в чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата, с оглед на което възражението за прекомерност – за неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 67 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Разпореждане № 4505-70-1046/19.12.2024 г., издадено от директора на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ при НОИ в частта, с която на Н. М. К. е отказано изплащане гарантирани вземания за неизплатени трудови възнаграждения и парични обезщетения за периода от м.01.2024 г. до м. 03.2024 г.

ОСЪЖДА Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ при НОИ да заплати на Н. М. К., ЕГН [ЕГН] разноски в общ размер 1038,00 лв.

ВРЪЩА преписката на директора на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ при НОИ за ново произнасяне в отменената част на Разпореждане №4505-70-1046/19.12.2024г, издадено от директор на фонд ГВРС съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: